

ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОГО ІСПАНОМОВНОГО ДИСКУРСУ

Т.В. Касіч, студентка групи ФІНм-1-17-1.4д, V курс, спеціальність «Філологія (мова і література іспанська)».

Науковий керівник: Ю.Г. Підпригора, доцент кафедри романської філології та порівняльно-типологічного мовознавства, кандидат філологічних наук.

У статті розглянуто виражальні засоби семасіології та стилістичні прийоми, які є найбільш типовими для політичного іспаномовного дискурсу. Дослідження здійснено на матеріалі промов президента Венесуели Ніколаса Мадуро і дало змогу проаналізувати лінгвостилістичні особливості цього виду дискурсу, з'ясувати їх роль та специфіку вираження.

Ключові слова: політичний дискурс, лінгвостилістичні особливості, виражальні засоби, стилістичні прийоми.

The article deals with semasiological expressive means and stylistic devices that are the most typical for Spanish language political discourse. The research made it possible to analyze the linguo-stylistic peculiarities, to define their role and specificity of expression.

Key words: political discourse, linguo-stylistic peculiarities, expressive means, stylistic devices.

Актуальність обраної теми визначається спрямуванням сучасних лінгвістичних досліджень на комплексне вивчення різних видів дискурсу шляхом виявлення їх структурних особливостей та аналізу вживання мовних засобів.

Метою дослідження є ідентифікація та аналіз лінгвостилістичних особливостей політичного іспаномовного дискурсу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Політичний дискурс знаходиться у фокусі уваги сучасного мовознавства і розглядається в працях Т. ван Дейка, Р.Барта, М.Фуко, Ю.Хабермаса, М.Ільїна, О.Шейгал, О.Баранова, В.Карасика, дослідженнях вітчизняних авторів: Г.Почепцова, І.Бутової,

Н.Кондратенко. Вивченню лінгвостилістичних особливостей політичного дискурсу також присвячено значну кількість робіт. Зокрема, лексичний склад політичних промов розглядали у своїх працях О.Юданова, Н.Таратинова, О.Малишева. Аналіз політичного дискурсу на синтаксичному рівні здійснено у доробках О.Левенкової, В.Борисенко, Т.Бабіян, М.Самофалової, Т.Бурмістенко. Аналіз іспаномовного політичного дискурсу провели у своїх дослідженнях Н.Коваль, Н.Попова.

Наукові результати. Аналізуючи лінгвостилістичні особливості іспаномовного політичного дискурсу Венесуели, слід зазначити, що найбільш поширеними є такі виражальні засоби семасіології як метафора, метонімія, епітет, гіпербола, персоніфікація, евфемізм, антитеза, алюзія, а також стилістичні прийоми, які базуються на порушенні або зміні синтаксичної моделі. До них належать інверсія, паралелізм, повтор.

Такий засіб семасіології, як метафора часто використовується задля здійснення впливу на емоційний стан адресата: *“el dolor está vivo todavía”* [5]. У політичній риториці важливішою є не стільки новизна або яскравість метафори, скільки її доречність, ясність, дохідливість, тобто ефективність, яка і визначає ступінь впливу на аудиторію [3].

Ще одним поширеним засобом є метонімія, яка наділяє промову високим рівнем експресивності: *“hoy es 11 de abril, hoy presidentes, presidentas, 11 de abril, Venezuela recuerda 13 años, un día como hoy, del golpe de Estado”* [5].

Епітети підкреслюють характерну властивість певного явища чи поняття, а також індивідуалізують якусь ознаку. Наприклад: *“[...] recordamos aquel viaje que nuestro Comandante hizo, valiente viaje, corajudo viaje [...]”* [7]. За допомогою епітетів інформація набуває експресивності, що у свою чергу може впливати на її сприйняття та викликати бажане ставлення до зображуваного.

Гіпербола – ще один засіб, який часто використовується політиками завдяки широкому маніпулятивному потенціалу. Навмисне перебільшення

посилює виразність, виділяє та підкреслює сказану думку: “[...] *la revolución dependía de un solo hombre y Chávez lo dijo mil veces*” [5].

Також уживання персоніфікації робить промову більш яскравою та емоційною: “*Este decreto se mete en la vida interna de Venezuela*” [5].

Багато понять, що використовуються у політичному дискурсі замінюються іншими, політично коректними, тобто, евфемізуються. Так, наприклад, в одному зі своїх виступів президент Венесуели Ніколас Мадуро, згадуючи економічну кризу та інфляцію 2003 року, використовує вислів “*la guerra económica del 2003*” [6]. Таким чином, застосовуючи евфемізми, політики регулюють сприйняття суспільством тих чи інших явищ, а також намагаються сформуванати нейтральне ставлення до негативних подій та створити загальний позитивний контекст.

Ще одним засобом є антитеза, основною функцією якої є підкреслене протиставлення протилежних понять, явищ. Наприклад: “*No es historia pasada, es historia presente*” [5]. Зазвичай, антитеза реалізується в бінарних опозиціях, які легко сприймаються свідомістю людини та володіють високим ступенем сугестивності [1, с.68].

Досить часто в іспаномовному політичному дискурсі зустрічаються алюзії. Варто зазначити, що в контексті політичного дискурсу найбільш поширеними є алюзії фразеологічного походження, алюзії біблійного походження, літературні алюзії, а також алюзії на загальновідомі історичні або суспільні події. Мета використання такого засобу буде залежати від типу алюзій, а також від прагматичних особливостей конкретної промови. Прикладом алюзії біблійного походження може слугувати наступний вислів: “*Buscaremos escuela por escuela, niño por niño, liceo por liceo, comunidad por comunidad meternos allí, multiplicarnos, así como Cristo multiplicó los peces y los panes*” [7].

До стилістичних прийомів, які базуються на порушенні або зміні синтаксичної моделі належать інверсія, паралелізм, повтор. Інверсія – одна із стилістичних фігур, яка полягає в незвичному розташуванні слів у реченні з

очевидним порушенням синтаксичної конструкції задля емоційно-сислового увиразнення певного вислову [2, с.302]. Наприклад: “*Que ahora hacen contra mí, la campaña mundial, todas las televisoras CNN mintiendo, una campaña mundial todos los diarios en sus portadas en Buenos Aires, en San Salvador diciendo [...]*” [5]. Інверсія переносить інформативний центр повідомлення і, таким чином, адресант акцентує увагу аудиторії на необхідній інформації та робить її більш виразною та значущою.

Типовим для іспаномовного політичного дискурсу є паралелізм: “*Sin intervención en los asuntos internos de nadie, nadie debe intervenir en los asuntos de otros [...]*” [5]. Цей стилістичний прийом часто вживається у комплексі з іншими стилістичними засобами, особливо з повтором.

Повтор – стилістичний прийом, що базується на своєрідній семантичній взаємодії та полягає у повторенні ідентичних морфем, слів чи фраз [4]. Такий синтаксичний засіб робить мовлення чітким, ритмічним, виразним та експресивним. Наприклад: “[...]nuestra **región** fuera la **región** más desigual del planeta, es la **desigualdad** la base de la creación de miseria, es la **desigualdad** la que crea las condiciones para que las oligarquías en vez de invertir en **salud**, **educación**, digan que la **salud** y la **educación** no son **derechos** sociales sino **derecho privado**” [5]. Повтор створює ефект напруження і формує відповідний емоційний настрій реципієнта, а тому сприяє більш ефективному нав’язуванню висловлених суджень чи переконань.

Висновки та подальші перспективи досліджень. Аналіз політичних промов президента Венесуели свідчить про те, що виражальні засоби семасіології та стилістичні прийоми, які базуються на порушенні або зміні синтаксичної моделі належать до найбільш характерних лінгвостилістичних особливостей іспаномовного політичного дискурсу. Зокрема, широко вживаними є такі засоби, як метафора, метонімія, епітет, гіпербола, персоніфікація, евфемізм, антитеза, алюзія. Типовими синтаксичними прийомами є інверсія, паралелізм, повтор. Вищезгадані засоби виконують експресивно-емоційну функцію, а також слугують інструментами впливу на

свідомість масового адресата. Отже, проведене дослідження дозволило виділити та класифікувати лінгвостилістичні особливості іспаномовного політичного дискурсу. Практична цінність даного дослідження полягає у можливості наукового та практичного застосування отриманих результатів у політичній лінгвістиці, медіалінгвістиці, дискурсології.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Брандес М. П. Стилистика текста. Теоретический курс / М. П. Брандес – М.: Прогресс-Традиция; ИНФРА-М, 2004. – 416 с.
2. Літературознавчий словник-довідник за редакцією Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка. — К.: ВЦ «Академія», 2007
3. Прокопенко Е. С. Тактики как способ вербализации коммуникативных стратегий в американском политическом дискурсе / Е. С. Прокопенко // Огарёв-online. – 2016. – №6
4. Sheveleva A. Lingo-Rhetorical and Socio-Pragmatic Peculiarities in Political Speeches by Barack Obama [Електронний ресурс] / Alla Sheveleva. – 2012. – Режим доступу до ресурсу: <https://web.uri.edu/iaics/files/05Sheveleva.pdf>.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

5. Discurso del Presidente Nicolás Maduro ante la Plenaria de la VII Cumbre de las Américas [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://venezuelasambasad.com/discurso-del-presidente-nicolas-maduro-ante-la-plenaria-de-la-vii-cumbre-de-las-americas/>.
6. Discurso íntegro de Nicolás Maduro Moros, presidente de la República Bolivariana de Venezuela [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.granma.cu/hasta-la-victoria-siempre-fidel/2016-11-30/discurso-integro-de-nicolas-maduro-moros-presidente-de-la-republica-bolivariana-de-venezuela-30-11-2016-02-11-28>.
7. Nicolás Maduro en la Cumbre: El ALBA no ha sido ni calco ni copia [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.cubadebate.cu/noticias/2014/12/14/nicolas-maduro-en-la-cumbre-el-alba-no-ha-sido-ni-calco-ni-copia/#.WtywGohubIU>.